

FOCH-Y-FUM

SETMANARI BILINGÜE, INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Provincias un mes 0'25 Ptas.
 Estranjé un any 6'00
 Número corrent 5 cénts.
 No retornám ets originals.

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE RÓS

Redacció: San Pedro Nolasco, 7.
 Direcció: Arabí, 6-Pral.
 Buzón: Kiosco de G. Lirola-Borne.
 Ses suscripcions se paguen per adelantat.

CHISPAS

Por fin llegó el apóstol Sr. Simó, procedente de la tierra de promisión, con la enseña del triunfo.

Es el Naviero Director de la Islaña Marítima, un hombre de aquellos que por tierra, se pierden de vista, y por mar, hacen la competencia á los tiburones.

Perdido ya el Norte y la mitad del Sur, se va para allá....; y de la noche á la mañana trae una Real orden tan beneficiosa, que hasta los buzos sienten cosquillas.

En vista del hecho nos congratulamos en dar la enhorabuena á los señores Accionistas de la Compañía (que seguramente tendrán su bolsillo en acción de gracias), y á los Capitanes, Pilotos y Maquinistas les acompañaremos en el..... regocijo, por el camino más corto.

Se corren rumores de que el personal de las Oficinas gozará de mayor sueldo, pero el barrendero será despedido.

El vapor «*Rey Jaime I*» está en vísperas de una movilización singular, hasta el punto de poder embarcar en él, todos los que paguen y no lleven los papeles tan mojados como *Palmira el taurómaco*.

Los servicios al cabotaje nacional serán una especie de maravilla, porque dicen si asegurarán la flota, no de incendios sino de estrellarse contra el Cabo de Gata.

En fin, ya podemos decir que hemos acabado las preocupaciones por parte de los viajes marítimos, porque victoriosos unos, ascendidos otros, y un fardo de nombramientos á la firma para cesantes, embarcaremos gratis, es decir, embarcarán, que yo me quedo en casa porque como no soy *salao*, el doctor me tiene prohibidos los baños de mar...eo.

Y ahora que recuerdo un no sé qué misterioso sobre unos vapores de la Casa Taya de Barcelona, ¿qué le diremos al apóstol si *fracasa* como un chino? Esto: «Le ha salido á Vd. bonitamente el tiro por la culata».

RIGO-RAGO.

Festa de sa Plassa d'en Coll

S' Arjenteria adornada, sa Plassa d'en Coll també y es carré d'en Fiol que té cualca clot d'una brassada, amb papé está endiumenjada y es de Sa Vidrieria vulgarment Sa Butseria com diuen es ciutadans igualment que es seus voltans va fet una moneria.

Un ball de sala agarrao ahont es fox trot impera. Sa Presidencia altanera de feminismo salao, prop de Sa Font fa es cacao gosant d'es ball animat amb molt bon gust adornat p'es jovent de rechupete, però es ball d'es ramillete resultá essé fracassat.

Amb sa retreta ciclista vcs promet que sa lluhiren y entre elles sa distingjien s'adorno y gust modernista resultant cosa may vista s'Aeroplano, sa Palmera, sa Torre Eiffel la qual era just sa Font de ses Tortugas y en que pensartó no pugas resultá tot de primera.

A «Can Cayetano» glosat per sa revetla y sa festa, á «Ca sa Viuda» es faresta sa jentada que hey ha anat, «Can Juan de s'aigo», jelat servit per una nineta que la pendria per teta en que no sia infantó, y sa festa en conclusió resultá sa milloreta.

ES MASCLE ROS.

¡ARRABALEROS!

Per suscripcions y reclamassions, acudiu á n' es nuestro corresponsal catalinero Toni Martín y Gallego—Sant Matjí, 257.

¿Que ta falta?

—Creumé Felipa; no et vuy, porque ha dit en *Tiá Rave* que una cosa ta faltava....

—¡Mentida! Axó es un embuy.

—Amb que sia jeperut y trajini jo *maleta*, no vatj de tu *Felipeta*.

—Ximateix ets ben doyt.

—Vuy una atlota sencera y que no li falti res.

—¿No veus *Nofre* que axó es una mentida?

—Es vera. En *Tiá Rave* formal m'ha dit obrint sa pipella: «Rebrás si et cases amb ella, un desengañy colosal». Per lo tant si vols *Felipa* que jo no t'infi una galta, diguem prest lo que ta falta y qui ha tengut sa *caripa*.

—Ves bambol.

—¡Atlota! ¡Uep!....

—Fas axó porque som pobre.

—¿Que et falta?

—Lo que á tu et sobra.

—Sent axí ta falta es jep.

—Guardél que no 'i necesit.

—¡Quins antojos mes extrañys!

—Den el ta conserv molts d'añys y que et fassa bon profit.

—Si lo que et falta no hem duis, ta pegaré una grapada que quedarás *esquinsada*.

—Tots es que tu has morts son vius.

—¡Ah mala pell! Jo renéch hasta sa fé bautismal. Digués que és es criminal ó una galtada ta pech.

—¡Ah fosca! Ja se que dius.

—¿Vol dí heu confesses trampista? ¿Qui va essé aquest?

—Un dentista.

—¡Dentista! ¿Y encara rius?

—Sempre á devant y á derrera venia y tant m'empipá que el ma vatj deixá posá....

—¡Morirás mala crostera! ¡D'es señó hen faré un pastís!

—¿Que era molt lo que 't posá?

—Perque pogués roegá, mireu. (*Traquent-sé es barram.*)

—¡Un barram postís!

—¿Veus com no hem falta y el duch?

—Sa culpa es d'en *Tiá Rave*.

Jo hem creya que ta faltava....

—¡Calla no sies tan ruch!

Cap Verjo.

Papé grós bó y barato.

A n' es Kiosko d'en Gabriel Lirola, sa ven á un real es kilo. ¡Correu que s' acaba!

Foch blau d'Artá

Durant varies setmanes desde que está es nou Batle, no hem vist es signes de pau que mos anunciá «Llevant», però si una pau raserera, no arribant d'un bon tros a sa que mos diu *San Calistro; capítol X*, amb ses seues memories d'es temps de sa fam. «*Que los apóstatas del caciquismo, cuando se habían llenado bien la barriga, después echaban los mendrugos al Pueblo, para que se los repartiera.*» Axí es que tantsols no hem arribat a n'es roegóns perque tot so han engolit. ¡Ja ni heyá de barra!

En temps de menos pau, teníem un Batle que no era señó y cuant vengué sa festa d'es poble, fé lo posible per repartí ses cent pesetes d'es presupost entre ses dues bandes de música però com sa mala fé sempre abunda dins es caciquisme, sa *banda d'es nobles*, no volguent acceptá sa sinceridad d'un Batle pobre, el despreciaren perque volien entrá a saqueo y menjarsó tot com han fet anguañy.

¿Axó es pau señó Batle? ¿Axó es estimá es poble com á pare? Amb poch temps ha demostrat que vosté no es *dueño* de sa vara y que governa per medi d'un resorte eléctric d'es caciquisme y que está embolicat dins una xerxa codiciosa texida d'odis personals, servint vosté de mampara d'honor a n'es caciques de gros calibre y perd ses simpaties que de moment s'havía conquistades á dins es poble. Coneixém es seus bons sentiments y en que ses males obres que desarrolla no sigan obra seva, vosté n'es responsable d'elles.

¡Despreciy ses iniciatives grosseres d'es caciquisme si no vol essé un *pergamino* de sa seva obra.

Amb sa situació económica de s'Ajuntament, vosté s'espresa com un homo y en s'esplicá s'asunto d'es fondos municipals y pago d'empleats, se veu que ha lletjit y executat s'article 142 de sa Lley Municipal però ja que heyá Lley per uns, convé que n'hi hey haje per tots. Creim que pegará una uyada á s'article de ornato públich y agafant un telescopio regoneixerá com se troben ses obres actuals, de lo contrari, mos veurém obligats á publicá dit article, perque es poble veja sa seva *imparcialidad*.

Una pregunta sobre ses aigos: ¿Perque uns no s'hen poren du una jerra d'aigo per regá un cossiòl ó dos y es señós poren regá es seu jardí ó es de sa señora y fé corre es torrent per devant casena per llevarse sa basca? ¿Serán axó *síntomas* de pau é imparcialidad? ¿Deu los doni 100 dies d'indulgencies montañoses p'es bons fins que abunden dins sa vostra ridiculés! Añys anteriós amb menos aigo á sa *font*, es particulás tenien ses seues hores d'aigo y es grifóns també, y are mos morim de sed. ¿Será que vessen ses cañerías de nit? ¿Perque no se posa es sello municipal á ses portes d'es grifons particulás y tots creurém es seus bons fins?

Las avechuchas no duermen ni creen en milagros.

NOTA. Per accés d'original no porém da conta de sa recolecta d'es blat, dobbés y pollastres y á més creim que sa *prensa bona local*, dará detalls clás com s'aigo de vixí y mes tenguent escrits en pró y en contra d'es

fonchs de *Mestre'n Toni* y si no si posa mal, los tendrém en conserva fins que s'acabi es *xelog*.

Calentó de Manacó

Des poble de Manacó mos endosen..... tot aixó.

Fa una temporadeta, á n'es port de Manacó un jove estave prenguent bañys á sa bañiera nova ben tranquil fins que á nes poch temps comensá á sentí crits á derrera ell que pareixia se feya un escandol, es bañista se girá tot d'una cregut que hey havia qualque novedad y..... no pensau lo que va essé? Idó nada menos era na Catalina (se Tortilla) que s'estava agotsonada á se finestra cridant com una loca que per sert pareixia havia perduts tots es tornillos.

Es jove sa vest amb una grapade y desitjós de sebre aquell fandango, acte seguit se dirigeix á se finestra de se Tortilla.

—¿Pero que es lo que tens Catalineta.

—Vina que jo no puch.

—¿No pots? ¿Y perque no pots?

Y sense doná temps de contestá s'altre, ¡cataplum! se Tortilla pega bot de sa finestra y per poch m'aplegá de plé aquell jove que no havia donat motiu ni molt menos.

—¡Re senayóns de senayes de pu..... ñelades Catalina qu' ets de faxuga! No comrench com un ropisó com tú pot pesá tant; escolta ¿que fa estona que no t'has confessada?

—Un any y mitj.

—Essent així no es raro que se teva ánima valenta m'haga destrossat un peu.

—En mi no has de mirá tan prim homo.

—No se com pestes te passen aquestes coses.

—Si tu heu sabías que are tench á dins es menjadó dos pollos que s'acuban.

—¿Que me dius?

—Si; y fa una hora que'ls'están sifonant y..... res.

—Si y..... perque me pareix Catalina estimade que mentres tu..... estignes á se finestra y ells á n'es menjadó, sa calentó que duen no la s'espasarán en no essé que cada un posi es sifón en gel.

Plassa de Sant Antoni N.º 8.

¡Saben que hey pinta de bé!

No el veuen aturat may.

Si una feina heu de da á fé

sempre recomanaré

que serqueu en **Tomeu Gay**.

Perelló y C.^a -- Murillo 9.

Legia «La Arrabalera»

jo sempre t'alabaré

perque netetjés mes bé

que cualsevol bugadera

y ja sa nostra Isla entera

ta proclama superió,

no n'etsisteix de milló

y no pot trobá rival.

Gracies á tu, s'Arraval

libre es veu de sa brutó.

ESTELLICONS

En *Jaume los Vampiros* diu:

A n'es número 25 d'es Foch y Fum, vatj veure que deyen, si jo havia fet es recorrido desde *Can Perantoni* á n'es *Portitacol*.

Jo estich conforme amb axó, però vuy fé constá, que ell hey na d'está d'haverli posat ses recades á n'es dit gros consentint ella á pagá dañys y perjudicis, per lo que, el cerca com el *mal diné* y no s'acovarda ja que repeiteix tots es dies.

D'es Coll d'en Rebassa conta *Un Cristiá*:
¿Que heyá bruixes p'es Coll? O heyá bruixes ó desfressats tot l'añy.

Que corria per ses Padreres, vatj veure un homo vestit de dona endolada, es posá es vestit demunt es coll y poch moments después, sa reuni amb dues *passarelletes* que segurament ja l'esperaven. Cercaren un ombre y ja lluny de ses mirades escudriñadores..... res, no heu vuy di aquesta setmana però procuraré agafarló amb ses fustes amb ses mans y llevó..... ¡Ay llevó! ¡Será grós!

Feis bonda, feis bonda cristiáns que es lo que vos recomana es vicari.

¿Y éll?

De Génova conten.

Si señor: Llogaren es cadafal á s'Alcalde y com es un jenovés que ja..... no..... ves, hey feren es ball, (procurant que no hey pujás cap pareya que fés pes, per pó que no s'esbucás,) y mentres sa Banda d'en *Canals* bufava perque ballassen, jo bufava de rabi vent sa cara de poch amichs que feya l'amo d'es cadafal. ¡Y axó que havia cobrats quatre duros! Acabat es ball, determinaren trajiná es cadafal á un' altre puesto per tocá sa música però *D. Xirimindangas* no heu volia mentres no li abonassen quatre duros mes.

¡¡Viva s'esplotació!!

Tot es poble indignat protestá, axí es, que no trobi extrañy si es jenovesos li declaren es *boicott* y á ses etsistencies que te dins ca-seua les haje de du á vendre á fora poble.

Resultá que dit señó
añorava en *Simonet*
perque li sortia en net
dos duros de comisió.

Un Caputaxi ha sentit.

—¿Ahont vas amb so bolig de sa roba?

—Cap á Villafranca.

—O ja no estás llogada á ca Doña.....

—No, m'hen vatj á n'es poble, per posá un *Hotel Morube*, y donaré á testá uns menjarets nous que après de fé d'ensá que som á Palma.

—¿Y quins son ells?

—Cerveza dins sa jerra someral de beure aigo, y tortades dins sa ribella de rentarsé ses criades. Les he deixat sa mostra dins es meu cuarto, y m'hen he duita sa clau, però es tan estugosa sa meua señora y ses demés criades, que cuant passaven aprop d'es cuarto sa tapaven es nás.

—¿Y?

—M'han enjegada.

D'Artá y á modo de contesta, diu en *Xiclet*.
A ún d'es números passats, lletjim sa contestació que fá mestre *Guiem Fullana* á sa *fogatera* anterió, la cual es jermana bessona á sa que el señó *Urbano*, (¿?) que bé pareix que han fets ets estudis naturals plegats. Pareix que el s'ha vengut de nou que el sa diguessem pocas-vergoñes y surtiren amb foch per sa boca una tracalada d'insults que es lo milló que sap fé sa jent d'aquesta *calaña*. Noltros sostenim lo mateix, tenguent per autó de sa película, á *Mestre Guiem Fullana*,

Manacorí, ex-Debray y Artanench y com á compositó, á D. Urbano Rosselló Xerrim en mala pata y no retrocedim.

Vos esperavem are per ses festes y vos teniem preparat un banqueto que igualava á sa vostra persona.

D'es carré d'en Sans, protesta Un Malhumorat.

¡Es un escándol! Es veinats sa figuren que aquest carré és es páti de cá sa sogra y s'asseuen mes esmitj, que á sa vorera, y allá hayá de tota casta d'asientos; cadiretes d'aná á missa, de bóva, de capsal de liit, de viatje, de fé, balancíns, banchs y no mos torbarém á veuréri cualca brés.

Cualsevol passi per allá, no te mes remey que fe sa serp cercant es carreróns de sortida, que no los troba per molt que paupi.

Y allá esmitj de sa carrera conversen sense recel y procuran pendre es pel afeitant en Pau y en Pera.

Resuciten es Dos Pellosos y diuen.

Diurne de bon capvespre amb tranvía mos n'anarem y á «Can Capes» agafarem es trot arribant es vespre sols per veure sa gran festa, milló dit, veure ballá. Sa primera l'encantá un viejo xaramié y n'Enrich per ferhó bé, deu vellonets na doná. Es boleros que ballaren d'es sexteto acompañats resultaren asustats y en canvi los acabaren. Devora noltros gruñia una pajesa d'alt rango. ¡Jes! ¡Are balla en Fandango! ¡Mal li sortís sa camia!

P'es salón varem pujá vent allá na Margalida asseguda y entristida no tenguent amb qui ballá y mentres que es jovent reya procurava criticá però s'hen va havé d'aná com si fos Mado Moreya. D. Lluís y el señó Homá si que sa portaren bé fent es ball dins «Can Bayé» que molt animat va está. De ballá feya entrá ganes vent d'es salón es gran bull y hey eren á caramull ses pareyes palmesanes.

Crit d'alerta.

A n'es Club de Regates heyá un patró, que cuida (ó descuida) una falúa, tenguent á ses seues ordes, un mariné y un chauffeur.

Los dona cualca alt y baix que treu fum, com més jent heyá, mes los reña y mes crida

diguent que no l'hey fan neta, però lògicament qui mereix reñá de firme, es éll, perque tenguent s'obligació d'está devant sa falúa cuant l'hey netetjen, s'hen vá á altres embarcacions (segóns diuen males llengos) á cuiarlés, cosa que mos pareix no pot fé.

Y are, pipella Miquel, basta d'arbitrariedads ja que están aparayats per posá es crit á n'el Cel.

Mos comunican Dos cranchs d'erba.

Erem á n'es Cine d'es Moll mirant peliculetjá y cuant ja estávem cansats y amb mal de cap, de sentí xerrá ses cotorres que es posen esmitj, va arribá á ses nostres oreyes, es renou d'un roy... ¡y no era de manguera!

Com se projectave «La Llama», de moment mos figurarem si eren es bomberos que intentaven apagá sa película, però reparant una cotorríta real de sa preferencia que tornave vermeya, compreguerem que se tractava d'un escape.

Y aquestes retxes acab consevant á tals bruixes que si á n'es cine van fluxies es indispensable un tap.

D'es barrio Putxero riguent riguent.

—¡Ay Lucerita! ¡Molt ma costes á n'aquest mon! ¡No tench infants, però tu ma dones mes feina que dos bessons amb draps! Axó t'agrada ¿Eh? Café amb llet es dematí, jelat es decapvespre, carneta sense ós, lletet blan..... però ¡ay! Conserva sa neutralidad á todo trance perque una cussa deshonrada, es pitjó que un cá bofegat. ¿Es cert Lucera, que may has..... perque ta llepes es morros? ¿Heu trobares bó? ¡Mira que es día que m'hen temi..... ferá feina es fil y sa guya!

Y amb aquestes moixonies dantlí besos molt granats mos maretja tots es dies amb sa cussa á n'es vainats. ¡Dóna! ¡Prou de tonteries!

En JULIO VERDADES de Lluchmajó, á derrera hora mos diu:

Si sempre heu fes axí es nostro Alcalde, aviat passaria á sa galeria d'es justs.

Es día de sa festa no comportá que es señorots pujassen á sa Casa Consistorial. ¡Ale-

luya! ¡Bien por los hombres que no fan parts y cuarts! No era just de que á canostra hey poguessen entrá es platúts y no es callúts.

Después d'aquest elóji, ma permeti señó Alcalde que li doni jo un consej.

Francament, m'agradá s'idea de iluminá sa Plassa á la Veneciana, però resulten molt perjudicials aquestes llenternes, perque cuant s'acaba s'espelma, s'umplen de gotes de sera, es trajés d'es que per devall hey passen y com una táca blanca d'aquestes á primera vista es tant sospitosa..... y molt mes si un es devot d'aná á pendre la fresca per derrera sa fábrica d'es gas es vespres que no fa lluna.

Si es que vulga mes claró un altre any per fé lluernes procuri fé ses llenternes de cloveya de meló.

De Solle mos escriu en Felip.

Señó Directó d'es FOCH Y FUM.

¿Podriem sebre qui es aquesta esperdeña que colobra á demunt En Xerrim y que ma tractá de lladre sabent que tench sa conducta mes neta que éll?

Que procur no tornarsé posá amb jo, ó de lo contrari otro gallo cantaré.

Y yes alerta Pep Noy

perque amb mí no hey has de riure y en so teu modo d'escriure per dins Solle ja fas oy.

D'es Port de Manacó criden.

¿Cualsevol persona que no tenga sa vida assegurada, que no vengui per aquí, perque si li agafa cap accident, morirá á falta de ausili!

Fa poch dies sa va da un cas d'aquests amb una bona dona la cual pogué torná en sí gracias á unes monjes de caridad y varios homos voluntaris.

Hey havia també una metjesa juntament amb so seu xiflat poll catalá, que també es metje, però ni un ni s'altre, volgueren doná ausili á sa pobre dona.

¿O tot ha d'essé xifadura? ¿O sa carrera que teniu es sols per besarvós á sa devallada d'es tren?

¡Señó Alcalde! Li suplicám que posi un metje á n'es Port de Manacó ó de lo contrari li cantarém es quatre mots de la veritat.

JOCHS FLORALS D'ES "FOCH Y FUM"

1.er PREMI. Un ramell d'honor y suscriptó honorari d'es FOCH Y FUM tota sa vida.

2.on PREMI. Un lliri natural y medalla de plata.

3.er PREMI. Una viola de garbayó y medalla de coure

4.art PREMI. Un pebre cohuent y medalla de llauane.

5.int PREMI. Unes esperdeñes coló d'oliva.

CONDICIONS

1.ª Es primé premi, será destinat á sa poesia que ridiculisi mes una sogra. Es según, á sa poesia mes xocant traguent es defectes á ses Catalineres. Es tercé, á sa poesia que ensalsi milló es célebres tipos mallorquins: *Matasetses*, *Verdotaga* y *Petecol*. Es cuart, á n'es *chiste* que tenga mes bona pata y escrit amb prosa. Es quint, á sa poesia mes mal feta y desberatada tractant cualsevol cosa.

2.ª Ses composicions, no podrán passá de trenta retxes y quedarán fora de concurs ses inmorals.

3.ª Es fallo será á n'es N.º 35 d'aquest setmanari, ó sia día 13 de Octubre qui vé, y ses composicions sols sa rebrán fins día 6 d'es mateix mes.

4.ª Es dia d'es fallo publicarem un número extraordinari, publicant ses dues composicions millós que s'hajen rebudes per cada premi y es públich jutjará quina es sa que te mes mérit, retayant y omplint un cupón que publicarem á n'es n.º 35.

5.ª Queden exclusits d'es concurs, S'Herreu de Can Pruna, Cap Verjo, J. M. R. y Es Masclé Ros. (Cuatre pseudónims distints y una sola ploma verdadera.)

Llor. — Ben enrevenat de fret, és es Jané, figuret

quin salistra hey fa amb cuberta!

Fran. — ¡Requevera quin pandero!

Llor. — També noltros mallorquins

per alcansá es nostros fins escloveyám un bolero.

Fran. — ¿Y boléres que no hen ballen?

Llor. — De tot allá dins hey deixes:

copeo, *jotes*, *mateixes*, allá dedins res se callen.

Fran. — ¡Ja riurém en anarhi!

Llor. — Tots ets homos que no jugan

per poch capital que duguen

passen un feliz camí.

Fran. — ¿O també jugan?

Llor. — ¡Ja heu crech!

Fran. — ¡Que vol dí! ¿A joch privat?

Llor. — En pich que es monte heyá armat sí t'hi asseus, t'aixecas sech.

Son bastants es mallorquins que de veurelós t'afartes y son amb sos jochs de cartes

Fran. — No te vulgas enredá y segueix es teu camí.

Llor. — Però ses dones.....

Fran. — ¡Ja hu sé.

Llor. — Sou unes.....

Fran. — No parlis mes,

si en casarmós tens dobbés

creu que tot anirá bé.

Segueix camí per amunt

fins arribá a s'Argentina.

Llor. — ¿Hont mos trovavem Francina?

Fran. — ¿Vol dí ja has perdut es punt?

De Tenerife partint

cap al Mundo Americano.

Llor. — Es cert, dret al Oceano

que á poch poch vas descubrint.

Aquest dia 9 ta passa

com ets altres t'han passat,

havent rigut y parlat

de sport, de pesca y de cásca.

Sopes lluny de sa rotlada

per no veure es safrasté.

Poch á poch sa fosca vé

De s'Arraval *notorio*.

Amb sa jermana d'el Bon-Jesús no hey ha qui hey habiti. Ses criades li fujen per po de tení un cólich perque los fá pegá mes panxades de fam.....

Es seu jermá li fa de criat y aguanta perque... no heyá mes remey.

¡Ja heu val amb aquestes señores arravales!

Valga axó per avís y en tornari será grós.

* *

De Porreres envíen aquest *pórrro*.

Vengué es Poblé d'es 64 quilos per fé s'aprovada amb so Porrerench faixuch que hen manetja 108. (¡Vaja un bergant!)

S'aprovade era corre cinch kilometros pés per pés, axí que es Poblé se va havé de carregá demunt ses espatles, 44 quilos de blat.

Partiren es dos corredós, amb una inmensa jentada que los mirave y á n'es kilometro 4

es Poblé quedá rendit

y es Porrerench li guañá

ciach duros y vá exclamá:

—¡Poblé! ¡Jo no hem xup es dit!

* *

Fogateri de Sant Llorens.

Gran festa, ball de primera es día de sa revetla á sa Plassa Nova, corregudes d'homos, nins, amos y ases. Altre ball es día de sa festa, amb un premi p'es qui heu feya milló

y es vá guañá sa *rostilla*

una balladora bella

simpaticona famella

ballant un ball de *Sevilla*.

Cuant ella es posá á ballá, sa tancaren ses portes de sa Rectoria y are remugan que á n'aquests balls sols los poren ballá á dins un cuarto fosch, masele y famella.

Ja que es Rectó fa *barres* á n'aquest ball, posarém una enseñansa d'es mateix, á n'es carré d'es Nort número 1 ó sia á Can Juan Salas Brunet que durará es mesos d'Agost y Septiembre desde les tres á les nou d'es vespre. ¡¡ENTRADA GRATIS!!

* *

D'Alaró y en defensa propia diu en Llorens es conradó:

Sembla mentida que hey haje homos de tant baix servell, que pensin que es motins de jo no corre, fossen deguts á influencias *femenines*. ¿No compreneu barbatxos que axó de corre á peu, es propi per *cavallets na-*

varros y ases d'Algé? ¿No discurreu de que un homo que te es cervell clá, no pot aceptá ja may una correguda bárbara que además de perjudicarlí es pulmóns rebaixa sa seua persona? Si vatj fé sa broma d'acceptá sa carrera, va essé baix d'amistat y si después me vatj retira va essé baix de teni sá y clá es meu criteri y no poseu amb evidencia persones que son dignes de respecta. He dit.

NOTA. Per accés d'original deixám per la setmana qui vé, es *cohuets artificials y naturals de ses festes de Sant Roch*.

* *

A *Santañy* tenim.....

Tenim metles cuidores y porchs que tenen es mal y moltes de brodedores que broden á n'es portal.

Tenim un ferro-carril que á n'es cotxos de tercere hey lleva es vidres y es dril y n'hi posa de madera.

Tenim molts de consejals que son muts á se sesió y tenim un cobradó que acap d'añy ferá cabals.

Continuará.

* *

Varios *Padres de familia* mos escriuen:

Es el *Tío Conejo*, un mestre d'escola sense títol y amb mes fam que un *soldat de Tarragona*. Ha fet s'*escala social*, desarrollant ses seues facultats *sinvergüenzales*, aprofitantsé de sa debilidad d'es menors, resultant essé enjagat y amb mals modos, de per tot allá hont ha anat.

Ja el coneixen per Establiments, Son Inglada, Moliná, Creu Vermeya, Son Español y altres bandes..... y en todas partes dejó *memoria amarga de él*.

Que vaje amb molt de cuidado el *Tío Conejo*, á repetí s'escena d'es berená á S'Arenal y ses seues acostumades explotacions, ó de lo contrari será denunciad y *puestas al descubierto sus hazañas con nombre y apellido*.

Servesca aquesta vegada per escarament y la setmana qui vé, pot essé hey haje segona part.

* *

Súplica femenina.

¡Jesus *Toni de ses patilles!* Noltros ses modistes; estám locas, perdudes per tu. ¡Ets tan

amable amb so conversá! ¡Ets tan curioset amb so vestí! ¡Ets tan gitano amb so mirá!

¡Quina llástima que sa teua mirada sa dirijesca á *butsetes palades!* ¿Perque será que es teu sonriure no serca lloch dins es *níu* d'aquestes *gorriones* que ja menjen totes-soles?

¡Ay Toni! ¡Avina cap á noltros, que tenim es nostros germans que et volen obsequiá amb una..... garrotada!

¡REFORMES!

Per poré doná cabuda á s'ecés d'original que setmanalment rebém, desde es número 28 endevant, tirarém dues edicions, una exclusiva per Fora y una per Palma y axí no sa quixarán es nostros corresponsals de si los pegám estisorada á n'ets articles y acabarán de dí es «palmesanos» si donám mes importanci á sa correspondencia d'es pobles que á Palma.

¡Visca es Progrés!

Couplets de "FOCH Y FUM"

Som Mallorquina... ¡Uey!...

(Música de "Soy Argentina... ¡Ché!..")

Jo som nina Arravalera que vatj neixa á *Sa Faxina* y som sa mes sandunguera de dins *Santa Catalina*.

M'hen vatj p'es *Born de la Pruna* y prenh la fresca á *Son Paupa* y es vespres que no fa lluna.....

¡Sipi!... ¡Saupa!...

Som mallorquina..... ¡Uey!

Acompañém nin si vols.

Y hem pagarás á «*Can Veta*».

¡Gitano!

Sa racioneta

de caragols.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé: «¡AY RAPEL!» (Música de «¡Ay Ramón!»)

FOCH COLGAT

ENDEVINAYA

Tantsols séch cuant estich dret en que sia cosa rara.

Algúns ma fan bona cara y altres ma pegan xisclet si son persones amb tara.

SEMBLANSES

1.ª ¿En que s'assemblen una col amb un tórt?

2.ª ¿Y un tórt amb un coix?

3.ª ¿Y un coix amb un barómetro?

PREGUNTES

1.ª ¿Perque surt es *Carro de la Beata*?

2.ª ¿Que es lo fá en *Suau* cuant s'aixeca de dormi?

(Ses solucions, disapta qui vé)

Solucions d'es número passat

Endevinaya: Una moixa.

Semblanses: 1.ª Amb que tenen cloveya.

—2.ª Amb que no son bons per menjá.—3.ª Amb que no serveixen per res.

Preguntes: 1.ª Totes ses que hey poren posá.—2.ª Sa Vergoña.

NOTA: En *Pep Nostro* les ha endevinades totes. ¡Quina llástima que ja no doném ses cinch pessetes! Enhorabona.

Imp. de A. Rotger—San Pedro Nolasco 7

y sa son s'ha presentada. Dorms amb sos animalets. que amb tu dormen cada día y ta donen alegría recreanthé amb sos piquets. Sa teua carn avesada á rebre d'ells es consol, amb que s'esforsi no vol quedarsé d'ells alluñyada, així es que aferres es só fins l'hondemá dematí que es fa s'hora d'es partí á cercá es café tant bó. Ja ets á n'es día 10, sis dies dus de viatge per lo que sent gran coratje tot aquell que no es jueu. La ma ta pareix mes blava, ses ones ja van cresquent y veus de cada moment que sa cosa es posa *brava* però com que es passatjés s'añyoransa han alluñyat

prest es ballet han armat y amb sos orgas fan s'accés. Un redól de *vizcains* bufant está á s'*organillo* y amb ses cames de parillo ballen com á biduíns, italians treuen sa bota convidant á beure ví, es d'*Aragón* fan sorti y endavant: ¡*Viva la jota!* Camarés entusiasmat vejentlós ballá s'enrampen y brou y patata escampen perque los roya d'es plats, diu cantant un jovenot: —«*Que la Pilarica se abra*»..... Ta creus que es *El Niño Cabra* y et resulta *El Niño Xot*. Llevó vé es ball d'afarrat y aprofites s'ocasió per fé voltá un *confitó* que ta deixa enrevenat. Fran.—¿Que has dit? ¡Llorens está alerta!